

10 MEI — VREES ALLEEN GOD

“Zodat wij vrijmoediglijk durven zeggen: De Heere is mij een Helper, en ik zal niet vrezen, wat mij een mens zal doen.”—Hebreeën 13:6

Omdat God ons nooit zal begeven of verlaten, mogen wij wel tevreden zijn met wat we hebben. Omdat de Heere van ons is, kunnen we niet zonder vriend, schat en woonplaats blijven. Deze zekerheid kan ons heel onafhankelijk van mensen doen voelen. Onder zo'n hoge bescherming worden we niet verleid om te kruipen voor onze medemensen en hun toestemming te vragen om ons eigen leven te mogen leiden. Wat we zeggen, zeggen we vrijmoedig, en we dagen iedereen uit om ons tegen te spreken.

Wie God vreest, heeft verder niets te vrezen. We moeten zoveel ontzag hebben voor de levende Heere dat alle dreigementen van de trotste vervolger geen groter effect op ons hebben dan het fluiten van de wind. De mens kan ons in deze tijd niet zoveel aandoen als in de dagen dat de apostel het vers bovenaan deze bladzijde schreef. Pijnbanken en brandstapels zijn uit de mode. De reus Paus kan de pelgrims nu niet meer verbranden. Als de volgelingen van valse leraars het met wrede spot en hoon proberen, verbaast ons dat niet, want de mensen van deze wereld kunnen het hemelse zaad niet liefhebben. Wat dan? We moeten de spot van de wereld dragen. Spot breekt geen botten. Laten we met Gods hulp vrijmoedig zijn; en laat de wereld razen als ze raast, maar laten we haar niet vrezen.

